

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 3.9.2003
KOM(2003) 532 slutlig

KOMMISSIONENS ANDRA RAPPORT

**enligt artikel 11 i rådets rambeslut av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot
förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra
påföljder**

{SEK(2003) 936}

1. INLEDNING

För att stärka och harmonisera det straffrättsliga skyddet av euron inom hela EU antog rådet den 29 maj 2000 rambeslut 2000/383/RIF.¹ När euron skulle sättas i omlopp i början av 2002 skulle rambeslutet komplettera den internationella Genèvekonventionen av den 20 april 1929 i fråga om påföljder för penningförfalskning, och underlätta tillämpningen av denna.² De medlemsstater som ännu inte anslutit sig till konventionen eller inte genomfört bestämmelserna i rambeslutet i nationell rätt skulle göra det senast den 29 maj 2001.

Enligt artikel 11 i rambeslutet antog kommissionen den 13 december 2001 en rapport om genomförandet av rambeslutet³, enligt uppgifter från medlemsstaterna. I den rapporten redogörs i detalj för de olika skyldigheter rambeslutet medför och hur medlemsstaterna följt dem. Rapporten lades sedan fram för rådet. Även om rådet i sina slutsatser om rapporten medger att målet med rambeslutet till stor del uppnåtts uppmanades kommissionen att upprätta en andra rapport med ytterligare information från medlemsstaterna.

Med hjälp av uppgifterna som lämnades senare utarbetade kommissionen ett arbetsdokument med länderrapporter som i ett första utkast distribuerades till rådets arbetsgrupp för materiell straffrätt i november 2002. En andra version distribuerades sedan, tillsammans med uppdaterade tabeller över länderna, till expertgruppen på förfalskningar vid Rådgivande kommittén för samordning av bedrägeribekämpningen (Cocolaf) i april 2003 för att inhämta ytterligare klargöranden från medlemsstaterna om ändring och tolkning av vissa nationella bestämmelser.

Tabellerna fanns redan i kompletteringen av den första rapporten⁴ men ingick inte i rapporten. I den här rapporten ingår tabellerna⁵ medan länderrapporterna finns i ett av kommissionens arbetsdokument.⁶ I den här rapporten gör först en utredning, artikel för artikel, av alla lagstiftningsändringar och förtydliganden som lämnats sedan den första rapporten antogs. Därefter sammanfattas hur var och en av artiklarna i rambeslutet genomförts⁷. Rapporten omfattar inte den nya artikel 9a i rambeslutet som avser återfallsbrott och infördes genom rådets rambeslut 2001/888/RIF av den 6 december 2001⁸, för vilken medlemsstaternas uppgifter ännu inte finns tillgängliga.

¹ Rådets rambeslut av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 140, 14.6.2000, s. 1).

² Nr 2623, s. 372, i League of Nations Treaty Series 1931.

³ KOM(2001) 771 slutlig.

⁴ Kommissionens interna arbetsdokument av den 13 december 2001 (SEK(2001) 1999).

⁵ Tabellerna finns i bilaga 1 och i länderrapporterna i bilaga 2 till den här rapporten.

⁶ Kommissionens interna arbetsdokument av den 3.09.2003, SEK(2003)936.

⁷ För ytterligare och mer detaljerad information, bland annat om de nationella bestämmelser som ansågs förenliga med rambeslutet redan när kommissionens första rapport antogs, se tabellerna i bilagan, dokumentet med länderrapporterna samt den första rapporten.

⁸ Rådets rambeslut av den 6 december 2001 om ändring av rambeslut 2000/383/RIF om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 329/3 av den 14 december 2001)

2. GENOMFÖRANDET AV RAMBESLUTET

Analysen av de ändringar och förtydliganden som lämnats till kommissionen efter den första rapporten följer så långt som möjligt samma struktur och rubriker som kapitel 2.2 i rapporten.

2.1. Genomförandet av rambeslutet och ratificering av 1929 års konvention

Alla medlemsstater har nu till kommissionen anmält information och i allmänhet även nationella genomförandebestämmelser till rambeslutet.

När kommissionen antog sin första rapport hade vissa medlemsstater (Tyskland, Frankrike, Irland och Luxemburg) för att komplettera eller ändra den tidigare straffrättsliga lagstiftningen redan utarbetat nya lagar för att tillämpa rambeslutet. På den tiden hade lagarna ännu inte trätt i kraft, men det har nu skett.

Efter den första rapporten har några medlemsstater även lagt nya lagförslag om vissa bestämmelser i rambeslutet. Spanien har till exempel ändrat sin strafflag för att genomföra bland annat artiklarna 3, 8 och 9 i rambeslutet, men ändringarna har ännu inte trätt i kraft.

Enligt uppgift arbetar Frankrike på ett nytt förslag till ändring för att genomföra artikel 4 i rambeslutet. Portugal, Luxemburg och Österrike har lagt lagförslag till artiklarna 8 och 9 i rambeslutet, men förslagen har ännu inte trätt i kraft.

Eftersom Luxemburg ratificerat 1929 års Genèvekonvention har nu alla medlemsstater anslutit sig till den.

2.2. Allmänna brott (artikel 3) – tabell 1

De rekvisit för det allmänna brottet penningförfalskning som fastställs i artikel 3.1 a och 3.1 b i rambeslutet har genomförts i alla medlemsstaters nationella straffrättsliga lagstiftning, när väl ändringarna till den spanska strafflagen trätt i kraft.

Eftersom ändring av pengar inte var straffbart i Spanien skall ändringsförslaget bland annat justera artikel 386 i den spanska strafflagen så att detta beteende uttryckligen omfattas.

Det spanska ändringsförslaget gör det uttryckligen straffbart att företa sådan import, export och transport av falska mynt som avses i artikel 3.1 c. Den danska straffeloven omfattar brott som avses i artikel 3.1 c och 3.1 d när det gäller *försök* och *medverkan* till förfalskningsbrott eller omsättning av penningförfalskningar. Danmark har förtydligat att detta inte påverkar tillämpliga straff, i motsats till vad som uppgavs kommissionens första rapport och situationen i andra medlemsstater.

De brottsbeskrivningar som avser framställning av penningförfalskningar och delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning (artikel 3.1 d i rambeslutet) har medfört ändringar av de nationella lagarna i Tyskland, Frankrike och Luxemburg där en särskild brottsbeskrivning införts. Dessa lagar har nu trätt i kraft.

2.3. Andra brott (artikel 4) och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp (artikel 5) – tabell 2

Italien och Portugal har förtydligat att definitionen på förfalskningsbrott implicit omfattar även olaglig penningtillverkning med olagliga anläggningar eller material. Detsamma gäller i Spanien, när ändringsförslaget väl trätt i kraft. Frankrike arbetar fortfarande på en särskild bestämmelse som skall kriminalisera de handlingar som avses i artikel 4.

Italien har förtydligat att dess strafflag är förenlig med artikel 5 b eftersom förfalskningsbrott omfattar all valuta som utgör giltigt betalningsmedel, oavsett om den satts i omlopp eller inte. Irland och Luxemburg, vars lagförslag trädde i kraft efter det att kommissionens första rapport utarbetades, har försäkrat att deras bestämmelser är förenliga med rambeslutet.

2.4. Påföljder (artikel 6) – tabell 3

Medlemsstaterna har bekräftat att deras (framtida) strafflagstiftning är förenlig med bestämmelserna om påföljder i rambeslutet. Detta undanröjer vissa tvivel på påföljderna i bland annat Spanien och Italien.

Irlands och Luxemburgs genomförandebestämmelser till artikel 6.2 i rambeslutet trädde i kraft efter det att kommissionen antog sin första rapport. Sverige har begränsat maximistraffet på åtta år till enbart ”grova” brott och förtydligar att valet av tillämplig straffskala (för brott, ringa brott eller grova brott) avgörs från fall till fall och att detta ingår i domstolarnas uppgifter.

Vissa av de medlemsstater som reserverat sig mot 1957 års europeiska utlämningskonvention har ändrat ståndpunkt eller gjort förtydliganden avseende kravet på att medlemsstaterna skall införa påföljder, inklusive frihetsstraff som kan medföra utlämning för brott enligt artikel 3.1 a.⁹ Bestämmelserna i rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder¹⁰ kommer även att tillämpas på förfalskning av euron.

2.5. Jurisdiktion (artikel 7) – tabell 4

Samtliga medlemsstater i euroområdet fullgör nu den skyldighet som följer av bestämmelsen, eftersom Irlands, Frankrikes och Luxemburgs lagförslag avseende artikel 7.2 i rambeslutet nu trätt i kraft.

⁹ Danmark har dragit tillbaka sina reservationer och Sverige tillåter nu utlämning till en annan medlemsstat om minst sex månaders fängelsestraff utdömts. När en annan medlemsstat i Schengenområdet begär utlämning från Frankrike krävs att brottet är belagt med fängelse i två år i Frankrike medan det räcker med ett år i utlämningsstaten. Sedan dom meddelats krävs att två månader av fängelsestraffet avtjänas innan utlämning kan tillåtas.

¹⁰ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).

2.6. Juridiska personers ansvar och påföljder för juridiska personer (artiklarna 8 och 9) – tabell 5

Tio medlemsstater har nu en lagstiftning som är förenlig med artiklarna 8 och 9 i rambeslutet, eftersom den nya lagstiftningen i Irland och en ändring av den tyska lagstiftningen trätt i kraft.

Spanien, Österrike och Portugal har lagt fram eller håller på att utarbeta lagförslag för att genomföra artiklarna 8 och 9 i rambeslutet. Enligt kommissionens uppgifter håller ett lagförslag även på att utarbetas i Luxemburg, som uppger att bolagsrätten sedan länge tillåter inrikesministeriet att begära upplösning eller likvidation av alla bolag som bedriver verksamhet som strider mot strafflagen.

Förenade kungariket kommer inte att anpassa någon särskild lag i nationell rätt för att införa begreppet ansvar för juridiska personer, men uppger att rättssystemet redan är förenligt med de skyldigheter som följer av artiklarna 8 och 9 i rambeslutet. Det civilrättsliga begreppet vårdslöshet skulle enligt uppgift motsvara artikel 8.2. Med hänvisning till detta begrepp skulle en domstol i Förenade kungariket kunna utdöma skadestånd till offer som kan visa att skadan beror på en juridisk persons vårdslöshet. Frågan kan dock behöva förtydligas ytterligare frågan.

3. SLUTSATSER

3.1. Allmänt

Alla medlemsstater har nu med viss försening i förhållande till fristen i artikel 11.2 i rambeslutet anmält hur de genomfört rambeslutet. Uppgifterna är visserligen fortfarande bristfälliga i vissa fall, men ger en mer komplett bild än i kommissionens första rapport.

När alla ändringar som håller på att utarbetas eller antas väl trätt i kraft (i Österrike, Spanien, Frankrike, Luxemburg och Portugal) kommer rambeslutet att ha genomförts fullt ut i samtliga medlemsstater, utom åtminstone en bestämmelse som inte tycks ha genomförts fullt ut av vissa medlemsstater. Detta gäller bland annat Finland och Sverige i förhållande till artikel 6.2 i rambeslutet. Därutöver kan genomförandet av vissa bestämmelser behöva klargöras, till exempel bestämmelserna om juridiska personers ansvar i Förenade kungariket.

Därför bör rådet uppmana medlemsstater som ännu inte genomfört vissa bestämmelser att göra det eller att lämna ytterligare upplysningar om nationell lagstiftning som kan vara delvis oförenlig med rambeslutet, samt att hålla rådet och kommissionen underrättade inför rådets debatt om kommissionens rapport.

3.2. Särskilda anmärkningar

Artikel 2

Alla medlemsstater har anslutit sig till 1929 års Genèvekonvention.

Artikel 3

När ändringarna i Spanien trätt i kraft kommer alla medlemsstater att ha infört begreppet ”allmänna förfalskningsbrott” enligt artikel 3.1 a och 3.1 b i rambeslutet.

Sådan import, export och transport av förfalskningar som avses i artikel 3.1 c är uttryckligen förbjudna i de sju medlemsstaterna Österrike, Finland, Grekland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal och Spanien sedan ändringarna av deras straffrätt slutligt antagits, medan artikeln genomförts i mer allmänna termer i de övriga medlemsstaterna Tyskland, Belgien, Danmark, Frankrike, Irland, Italien, Förenade kungariket och Sverige.

Brott som avser framställning av penningförfalskningar och delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning (artikel 3.1 d i rambeslutet) omfattas av alla medlemsstaters lagstiftning, vare sig det gäller särskilda brott eller bredare termer och begrepp.

Samtliga medlemsstater har i straffrätt eller *common law* infört allmänna bestämmelser om medverkan, anstiftan eller försök till ovanstående brott, enligt artikel 3.2 i rambeslutet.

Artikel 4

När väl de lagändringar som planeras i Spanien och Frankrike trätt i kraft kommer olaglig framställning av pengar med lagliga anordningar eller material att vara straffbelagt i alla medlemsstater enligt artikel 4 i rambeslutet. Några länder hänvisar uttryckligen till brottet, medan andra använder en bredare definition av förfalskningsbrott som omfattar otillåten användning av lagliga anordningar eller materiel för penningframställning.

Artikel 5

Alla medlemsstaters lagstiftning är nu förenlig med artikel 5 b i rambeslutet.

Artikel 6

Genomförandet av artikel 6 om påföljder är fortfarande mycket olika.

Artikel 6 ger naturligtvis medlemsstaterna bred handlingsmarginal men enligt de finska och svenska bestämmelserna kan framställning eller ändring av pengar leda till åtta års fängelse enbart om brottet är ”grovt”. Alla andra medlemsstaters bestämmelser är helt förenliga med artikel 6.2 i rambeslutet.

Artikel 7

Alla medlemsstaters lagstiftning är nu förenlig med artikel 7.1 b i rambeslutet. Alla medlemsstater som ingår i euroområdet (samt Danmark och Sverige) har nu genomfört den skyldighet som följer av artikel 7.2.

Artiklarna 8 och 9

När Österrike, Spanien, Luxemburg och Portugal införlivat bestämmelserna i rambeslutet om ansvar och påföljder för juridiska personer med nationell rätt kommer fjorton medlemsstater att ha en lagstiftning som är förenlig med artiklarna 8 och 9. Förenade kungariket har inte antagit någon särskild lagstiftning om ansvar eller påföljder för juridiska personer, varför räckvidden på de interna bestämmelserna kan behöva förtydligas, bland annat genomförandet av artikel 8.2 och 9.2 i rambeslutet.

Artikel 10

Enligt uppgifter från Förenade kungariket håller artikel 10 i rambeslutet på att genomföras i lagstiftning som även är tillämplig på Gibraltar.

BILAGA TILL KOMMISSIONENS ANDRA RAPPORT

enligt artikel 11 i rådets rambeslut av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder¹¹

TABELL 1- 5

Tabell 1: allmänna brott (artikel 3)

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
Belgien ¹²	Artiklarna 162, 163 och 173 i strafflagen.	Artiklarna 168, 169 och 170 (om mynt); 176, 177, 178 (om sedlar) i strafflagen	Artikel 169, andra meningen (mynt) artikel 177, andra meningen (sedlar) i strafflagen: ingen särskild hänvisning till export eller transport). Artiklarna 168 och 176 omfattar import.	Artiklarna 180, 185a ("objets & moyens") bör ge skydd även av dataprogram och delar av pengar), artiklarna 186 och 187a samt 187 i strafflagen. Det finns ingen särskild lagstiftning mot innehav, men däremot mot att ta emot eller anskaffa.	- Försök: artiklarna 1, 7, 52, 80, 81 i strafflagen, jämförda med artiklarna 168, 169, 170, 176, 177 och 178 i strafflagen. - Anstiftan och deltagande artiklarna 66-69 i strafflagen.
Danmark	Artikel 166 i straffeloven.	Artikel 167 i straffeloven.	Artiklarna 166 och 167 i straffeloven, jämförda med artikel 21 (försök) och artikel 23 (medverkan) i straffeloven. Ingen särskild hänvisning till import, export eller transport.	Artiklarna 166 och 167 i straffeloven, jämförda med artikel 21 (försök) och artikel 23 (medverkan) i straffeloven. Ingen särskild hänvisning görs till förfalskningsredskap såsom dataprogram eller skyddskomponenter som hologram.	Artikel 21 (försök) och artikel 23 (medverkan/ anstiftan/ deltagande) i straffeloven.

¹¹ EGT L 140, 14.6.2000, s. 1.

¹² Belgien har antagit en särskild lag om ändring av den belgiska strafflagen avseende straffrättsligt skydd för euron, som trädde i kraft den 3 juli 2001.

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
Tyskland ¹³	Artikel 146.1 punkt 1 i strafflagen. Ändring är straffbart endast om det ökar penningvärdet.	Artiklarna 146.1 punkt 3 och 147 strafflagen.	Artikel 146.1 punkt 2 och artikel 146.1 punkt 3 i strafflagen: ingen särskild hänvisning till export eller import tycks ingå i "sich verschaffen" eller "im Verkehr bringen". transport (nämns enbart i samband med "Beihilfe").	Artikel 149.1 omfattar särskilt dataprogram och hologram som tjänar som skydd mot förfalskning.	Artiklarna 25–27 i strafflagen. Försök: se artiklarna 147 och 23, jämförda med artikel 12 i strafflagen.
Grekland ¹⁴	Artikel 207 i strafflagen.	Artikel 208 i strafflagen.	Artikel 207 i strafflagen.	Artikel 211 i strafflagen.	Försök: artikel 42 i strafflagen. Deltagande: artiklarna 45 och 47 i strafflagen. Anstiftan: artikel 46 i strafflagen.
Spanien	<i>Artikel 386 i strafflagen håller på att ändras för att omfatta alla brott i rambeslutet.</i>	Artiklarna 386 (ändrad) och 629 i strafflagen	<i>Den ändrade artikel 386 i strafflagen omfattar uttryckligen export och import av valuta såväl som "innehav" och "förvärvande" (tidigare förbjudet).</i>	Artikel 400 i strafflagen * omfattar redskap och instrument. * Framställande eller innehav av hologram eller andra delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskningar kan anses generellt omfattas av artikel 400. Termerna framställande och innehav som används i strafflagen tycks omfatta även mottagande och erhållande. I rambeslutet används begreppen "specifikt avsedda", medan	Artiklarna 27, 28 och 29 samt 15 och 16 i strafflagen - Anstiftare bedöms som gärningsmän. - Medverkan är straffbelagt. - Försök täcks men inte försök att i bedrägligt syfte sprida falska pengar som mottagits i god tro upp till ett värde av 50 000 pesetas (300,51 euro).

¹³ Den senaste tyska lagen om rambeslutet antogs den 22 augusti 2002 och har sedan dess trätt i kraft.

¹⁴ Grekland har utarbetat särskilda ändringar i den grekiska strafflagen för att ge euron straffrättsligt skydd mot förfalskningar, vilka trädde i kraft den 19 oktober 2001.

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
				strafflagens formulering snarare är ”särskilt inriktad på”. Det krävs förbindelse till ett givet förfalskningsbrott.	
Frankrike ¹⁵	Artikel 442 i strafflagen.	Artikel 442.2 i strafflagen.	Artikel 442.2 i strafflagen. Strafflagen innehåller ingen särskild hänvisning till import eller export men det är uttryckligen förbjudet att sätta falska pengar i omlopp.	Artikel 442-5 i strafflagen (ändrad genom lagen av den 11 december 2001).	Artiklarna 442.8 och 121.7 i strafflagen.
Irland	Avsnitt 33.1.2 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott), 2000 ¹⁶ (lagen trädde i kraft den 19 december 2001).	Avsnitt 34 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott).	Avsnitt 34.2, 35.1, 35.2 och avsnitt 37.1 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000.	Avsnitt 36 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000 (ingen särskild hänvisning till hologram eller delar av pengar som tjänster som skydd mot förfalskningar, men bestämmelsen är tillräckligt bred för att omfatta även detta om inte praxis strider mot detta).	Enligt Common law är deltagande, anstiftan och försök straffbara handlingar. Bestämmelser finns även i strafflagen 1997, avsnitt 2, om att brottet är straffbart med lägst fem års fängelse.
Italien ¹⁷	Artikel 453.1 och 453.2 i strafflagen.	Artikel 453.3 – 454/455 i strafflagen Artikel 453.3 innehåller	Artiklarna 453.3 och 453.4-454/455 i strafflagen. Art 453.3 och 453.4 innehåller uttrycklig hänvisning till samförstånd mellan individer med	Artikel 461 i strafflagen.	Enligt Common law är deltagande, anstiftan och försök straffbara handlingar.

¹⁵ Frankrike ändrade lag nr 2001/1168 av den 11 december 2001, som offentliggjordes i officiella tidningen den 12 december 2001 genom att ta in flera finansiella och ekonomiska åtgärder för att genomföra artiklarna 3.1 d, 5 och 7 i rambeslutet i nationell rätt.

¹⁶ Irland har utarbetat särskilda ändringar i den irländska strafflagen för att ge euron straffrättsligt skydd mot förfalskningar, vilka trädde i kraft den 19 december 2001.

¹⁷ Italien har antagit särskilda bestämmelser (Decreto legge 25 9 2001 nr. 350) som trädde i kraft i oktober 2001 - och som har omvandlats till lag av den 23 november 2001 nr. 409 enligt bestämmelserna i rambeslutet.

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
		uttrycklig hänvisning till samråd ("in concerto") mellan individer med olika roller. Artikel 455 innehåller bestämmelser om spridning utan samråd med annan.	olika roller. Artikel 455 innehåller bestämmelser om import, spridning, köp och innehav utan krav på samråd med annan; det finns ingen särskild hänvisning till transport eller export, som torde omfattas av de breda definitionerna i artiklarna 453 och 455.		
Luxemburg ¹⁸	Artiklarna 162 (mynt) och 173 (sedlar) i strafflagen.	Artiklarna 169 (mynt) och 177 (sedlar) i strafflagen.	Artiklarna 169 (mynt) och 177 (sedlar) i strafflagen.	Artiklarna 180, 185, 186 och 187-1 i strafflagen.	- Artiklarna 51 och 52 ("brott") samt 53 ("förseelser") i strafflagen (jämförda med artiklarna 169, 177, 184, 185, 187 och 187- 1): försök. - Artiklarna 66-69 i strafflagen: deltagande och anstiftan.
Nederländerna ¹⁹	Artikel 208 i strafflagen.	Artikel 209 i strafflagen.	Artikel 209 i strafflagen (senast ändrad den 17 maj 2001).	Artikel 214 i strafflagen, senast ändrad den 17 maj 2001. (Ingen särskild hänvisning görs till hologram eller delar av pengar som tjänster som skydd mot	Artikel 47 (deltagande och anstiftan) samt artikel 45 (försök) i strafflagen.

¹⁸ Luxemburg har utarbetat en lag om ändring av den luxemburgiska strafflagen för att ge euron straffrättsligt skydd mot förfalskningar (proposition nr 4785 om ändring av strafflagen och straffprocesslagen) som trädde i kraft den 29 januari 2002.

¹⁹ Nederländerna har antagit kompletterande lagstiftning till strafflagen (Wet van 17 mei 2001 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht met betrekking tot valsheid in muntspeciën en munt- en bankbiljetten (eurovalsemunterij)) och en särskild akt för att införliva artikel 5a (Wet van 11 november 1999 osv.).

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
				förfalskningar, men definitionen är mycket bred).	
Österrike ²⁰	Artikel 232.1 i strafflagen.	Artikel 232.2 och artikel 233.1 punkt 2 i strafflagen.	Artikel 233.1 punkt 1 (ny) i strafflagen (beförern = transportieren).	Artikel 239 i strafflagen (ny). Ingen särskild hänvisning till datorprogram.	Artiklarna 232, 233 och 239, jämförda med artiklarna 12 och 15 i strafflagen.
Portugal ²¹	Artiklarna 262 och 263 i strafflagen. Enligt artikel 262 omfattas ändringar av pengar bara om pengarnas nominella värde ökas. Enligt artikel 263 är det förbjudet att minska metallmynts valör och tillverka metallmynt med samma eller högre nominella värde än det officiella.	Artiklarna 264 och 265 i strafflagen.	Artikel 266 i strafflagen (spridningens bedrägliga karaktär definieras i den portugisiska strafflagen efter huruvida syftet var att få valutan att framstå som äkta).	Artikel 271 i strafflagen (för att förberedelse skall vara straffbart krävs ett orsakssamband med ett givet brott enligt artiklarna 262 eller 263). Detta påverkar straffskalan. Inget omnämnande av hologram eller andra delar av pengar, förutom papper.	Artiklarna 26 och 27 (deltagande och anstiftan), samt artiklarna 23 ²² , 262, 263.3, 264.2, 265.3 och 266.2 i strafflagen. Även förberedelse enligt artikel 271 i strafflagen.
Finland ²³	Kapitel 37.1 punkt 1 i strafflagen.	Kapitel 37.1 punkt 1 i strafflagen ("till någon annan	Kapitel 37.1 punkt 1 i strafflagen.	Kapitel 37.4 i strafflagen: straffbart som förberedelse till förfalskning. ("Redskap" torde	- Försök: kapitel 37.1 punkt 2, 37.2 punkt 2, 37.3 punkt 2 samt 37.5 punkt 2.

²⁰ Österrike har gjort vissa ändringar i den österrikiska strafflagen för att ge euron straffrättsligt skydd, vilka trädde i kraft den 7 mars 2001.

²¹ Portugal har gjort ändringar i den portugisiska strafflagen vilka trädde i kraft den 30 augusti 2001.

²² Försök till bedrägligt spridande av pengar är inte straffbart när gärningsmannen fick veta ett pengarna var falska först sedan de mottagits (artikel 265.2) och inte heller när pengarna spridits i den betydelse som avses i artikel 263. Inte heller försök i den betydelse som avses i artikel 271 är straffbart.

²³ Finland har antagit särskilda ändringar i den finska strafflagen för att ge euron straffrättsligt skydd, vilka trädde i kraft den 29 maj 2001.

Artikel i rambeslutet	Artikel 3.1a (att i bedrägligt syfte framställa...)	Artikel 3.1b (att i bedrägligt syfte sprida...)	Artikel 3.1c (bl.a. att importera, transportera...)	Artikel 3.1d (förfalskningsinstrument i bedrägligt syfte) - redskap - hologram eller delar av pengar som tjänar som skydd mot förfalskning	Artikel 3.2 (deltagande, anstiftan, försök)
		överlåter”).		täcka delar som skall skydda pengar).	- Kapitel 5.1 (delaktighet), kapitel 5.2 (anstiftan) i strafflagen.
Sverige ²⁴	14 kap. 6 § brottsbalken.	14 kap. 9 § brottsbalken.	14 kap. 6 a § brottsbalken (ingen särskild hänvisning till import eller export).	23 kap. 2 § brottsbalken; ”förberedelse till brott”: ”förfalskningsverktyg eller annat sådant hjälpmedel”.	14 kap. 12 § jämförd med 23 kap. 2 § brottsbalken: försök. Medverkan och anstiftan till brott är enligt allmänna svenska straffrättsliga principer straffbart om brottet kan leda till fängelse.
Förenade kungariket	Avsnitt 14.1 del II i Forgery and Counterfeiting Act från 1981.	Avsnitt 15 del II i Forgery and Counterfeiting Act från 1981.	Avsnitt 15 och 16 del II i Forgery and Counterfeiting Act från 1981.	Avsnitt 17 del II i Forgery and Counterfeiting Act från 1981.	Accessories and Abettors Act från 1861.

²⁴

Sverige har antagit bestämmelser om ändring och komplettering av befintlig lagstiftning, vilka trädde i kraft den 1 april 2001.

Tabell 2: andra brott (artikel 4) samt icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp (artikel 5)

Artikel i rambeslutet	Artikel 4 (andra brott)	Artikel 5 a (före den 1 januari 2002)	Artikel 5 b (ännu icke utgivna mynt och sedlar)
Belgien	Artikel 162 (mynt) artikel 173 (sedlar): förfälskning av mynt och sedlar omfattar även olaglig användning av lagliga installationer för penningframställning.	Artiklarna 162, 173, 180 och 185 i strafflagen (trädde i kraft den 3 juli 2001).	Artiklarna 162, 173, 180, 185a, 186 tredje meningen, och artikel 187a i strafflagen.
Danmark	Artiklarna 166 och 167 jämförda med artiklarna 21 och 23 i straffeloven.	Artikel 171 (förfälskning) och artikel 279 (bedrägeri) i straffeloven och, beroende på omständigheterna, bestämmelserna om försök till brott och medverkan.	Artiklarna 166 och 167 i straffeloven jämförda med artikel 21 straffeloven (försök) och artikel 23 (medverkan) straffeloven.
Tyskland	Artikel 146 ff i strafflagen (jämförd med rättspraxis).	Artikel 146 ff i strafflagen.	Artikel 146 ff i strafflagen.
Grekland	Artikel 208a i strafflagen.	(Ändringen av strafflagen trädde i kraft den 19 oktober 2001).	Artiklarna 207, 208.1 och 208a i strafflagen.
Spanien	<i>Den ändrade artikel 386 i strafflagen förbjuder inte bara framställningar i bedrägligt syfte av valuta med hjälp av lagliga medel utan alla sådana framställningar oavsett medel.</i>	Artikel 2 i grundlag 10/1998 (i kraft sedan den 1 januari 1999) och artikel 387 strafflagen.	Omfattas av de allmänna bestämmelserna.
Frankrike	<i>Utkast till ny artikel 442-1 i strafflagen (ännu inte framlagd för antagande).</i>	Ny artikel 442-15 i strafflagen, jämförd med artiklarna 442-1, 442-2 och 442-5 till 442-14 i strafflagen.	Ny artikel 442-15 i strafflagen, jämförd med artiklarna 442-1, 442-2 och 442-5 till 442-14 i strafflagen.
Irland	Avsnitt 32.1 (ny definition av pengar "which has not been lawfully issued, but which would, on being so issued, be a currency note or coin") Strafflagen (stöld och bedrägeri), 2000.	(Har ännu inte trätt i kraft) Avsnitt 32.1, (ny definition på "sedel" och "mynt") Strafflagen (stöld och bedrägeri) 2000.	Avsnitt 32.1 i strafflagen (stöld och bedrägeri) 2000.
Italien	Inga särskilda bestämmelser men rättspraxis bekräftar att artikel 453 i strafflagen förbjuder olaglig förfälskning av pengar oavsett medel, inklusive penningframställning med lagliga medel av personer som inte har bemyndigande därtill.	Artikel 52.4 har lagts till enligt lag nr 409/2001 i Decreto legislativo nr 213 av den 24 juni 1998 (artikel 52-5 innehåller bestämmelser om juridiska personers administrativa ansvar). - (Artikel 52c i Decreto legislativo av den 8 juni 2001)	Inga särskilda bestämmelser, men artikel 453 i strafflagen är tillämplig på alla lagliga betalningsmedel, oavsett om de satts i omlopp eller inte.
Luxemburg	Artikel 192-1 i strafflagen.	Artikel 192-2 i strafflagen.	Artikel 192-2 i strafflagen.
Nederländerna	Artiklarna 208, 209 och 214 (jämförda	(Artiklarna 1 och 3) i lagen av den	Artikel 210 i strafflagen jämförd med

Artikel i rambeslutet	Artikel 4 (andra brott)	Artikel 5 a (före den 1 januari 2002)	Artikel 5 b (ännu icke utgivna mynt och sedlar)
	med artiklarna 45, 46 och 48) i strafflagen.	11.11.1999 avseende förbud mot förfälskning av euromynt och sedlar, vid behov jämförda med artikel 84.3 i strafflagen.	artiklarna 208, 209 och 214 i strafflagen.
Österrike	Ny artikel 232.3 i den nya strafflagen.	Artikel 241 i strafflagen i jämförd med artiklarna 232, 233 och 239 i strafflagen (valuta som ej satts i omlopp: artikel 237 strafflagen jämförd med artiklarna 232, 233 och 239 i strafflagen).	Artikel 241 i strafflagen i jämförd med artiklarna 232, 233 och 239 i strafflagen (valuta som ej satts i omlopp: artikel 237 strafflagen jämförd med artiklarna 232, 233 och 239 i strafflagen).
Portugal	Enligt artikel 262 i strafflagen är förfälskning ett brott, oavsett vilka medel som används (i artikel 71.2 a behandlas detta som en försvårande omständighet). I artikel 266.1 c sägs uttryckligen att otillåten användning av mynt med samma valör som de lagliga mynten är straffbart.	Artikel 255 d i strafflagen.	Artikel 255 d i strafflagen.
Finland	Definitionen på ”penningförfälskning” omfattar även pengar som inte tillverkats av behörig myndighet (regeringsförslag från 1991 om definitionen på penningförfälskning).	Kapitel 37.12 punkt 3 i strafflagen jämförd med bestämmelser i kapitel 37 om ”pengar” (bestämmelsen trädde i kraft den 1 april 2000).	Kapitel 37.12 punkt 3 i strafflagen jämförd med bestämmelser i kapitel 37 om ”pengar”.
Sverige	14 kap.6, 6 a och 9 §§ brottsbalken. En bred definition såsom ”eller annorledes förfälskar”, som förklaras i förarbetena till lagen om ändring av brottsbalken.	14 kap. 6 § andra stycket brottsbalken (bestämmelsen trädde i kraft den 1 april 2001).	14 kap. 6 § andra stycket brottsbalken.
Förenade kungariket	Avsnitt 14 i Forgery and Counterfeiting Act 1981 (del II).	Brottet avser ”forgery” inte ”counterfeiting” - Sedlar: del I avsnitt 1-5) i Forgery and Counterfeiting Act 1981. Innan eurosedlar satts i omlopp kan de anses utgöra ”redskap” enligt bestämmelserna i Forgery and Counterfeiting Act från 1981. Se skrivelse 10/2000 från inrikesministeriet. - Mynt: avsnitt 27.1 del II i Forgery and Counterfeiting Act från 1981. Protected Coins (1999) Order (Se även	Del I (avsnitt 1-5) i Forgery and Counterfeiting Act. Förenade kungariket anser att sådana sedlar och mynt skall anses utgöra sådana ”redskap” som avses i bestämmelserna om ”forgery” i Forgery and Counterfeiting Act från 1981. Se skrivelse 10/2000 från inrikesministeriet.

Artikel i rambeslutet	Artikel 4 (andra brott)	Artikel 5 a (före den 1 januari 2002)	Artikel 5 b (ännu icke utgivna mynt och sedlar)
		punkt 2.5 i skrivelse 10/2000 från inrikesministeriet).	

Tabell 3: påföljder (artikel 6)

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
Belgien	- Artikel 3.1 a: artikel 162, 163: 5-10 års fängelse och förlust av de medborgerliga rättigheterna (artikel 162); artikel 173: 15-20 års fängelse. - Varierande straff, såsom: - fängelse i 1 månad upp till 3 år (artikel 169), - fängelse i 1–5 år (artikel 177) - fängelse i 5–10 år (artikel 180 och 186) - fängelse i 8 dagar eller högst 1 år (artikel 185a och 187a) i strafflagen - böter på 5 200-200 000 BEF (artikel 170) (128,90-4 957,87 euro), - fängelse i 1 månad upp till 1 år och/eller böter på 10 000–200.000 BEF (artikel 178) (247,89-4 957,87 euro), samt - fängelse i 1 månad upp till 2 år (artikel 187).	- Artikel 162: 5-10 års fängelse. - Artikel 173 i strafflagen: 15-20 års fängelse.	- Artiklarna 162, 180 och 186: 5-10 års fängelse. - Artikel 173: 15- 20 års fängelse. - Artikel 185a och artikel 187a i strafflagen: mellan åtta dagar och högst ett års fängelse.	Artiklarna 162 och 173 i strafflagen.
Danmark	- Fängelse i högst 12 år (artikel 166.1 och artikel 167) i straffeloven.	Idem	- Fängelse i högst 8 år (artikel 171 i straffeloven). - Fängelse i högst 8 år (artikel 286.2 jämförd med artikel 279 i straffeloven).	Artikel 166,1 i straffeloven. ²⁵

²⁵

I samband med att rambeslutet antogs uttalade Danmark att artikel 6.2 inte är tillämplig på förfalskningar som innebär minskning av valören på gällande valuta, vilket omfattas av artikel 166.2 i strafflagen, som stadgar om 4 års fängelse.

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
			- Fängelse i högst 12 år (artikel 166.1 och artikel 167) i straffeloven.	
Tyskland	Artiklarna 146.1 och 38.2 i strafflagen: fängelse i lägst 1 år och högst 15 år. Artikel 149: - Fängelse 1 månad upp till 5 år eller böter (allmänna förfalskningsbrott), - Fängelse 1 månad upp till 2 år eller böter (redskap avsedda för förfalskning).	Artiklarna 146.1 och 38.2 i strafflagen: fängelse i lägst 1 år och högst 15 år.	Artiklarna 146.1 och 38.2 i strafflagen: fängelse i lägst 1 år och högst 15 år.	Artikel 146 i strafflagen.
Grekland	- Fängelse i lägst 10 år och böter (artikel 207). - Om brottet är ringa: lägst 3 månaders fängelse och böter (artiklarna 207 och 208.1). - Minst 1 års fängelse och böter (artikel 211). - Anstiftan och deltagande (artikel 45 och 46) är straffbart som gärningsmannaskap. Artiklarna 42 och 47 i förening med artikel 83 ger en lägra straffskala, eftersom man skiljer på genomfört eller enkelt försökt till deltagande. Olika straff tillämpas och kan leda till utlämning (den som fälls för ringa brott enligt artiklarna 207 och 208 får inte utlämnas).	Minst 1 års fängelse och böter (artikel 208a).	- Fängelse i lägst 10 år och böter (artikel 207). - Om brottet är ringa: lägst 3 månaders fängelse och böter (artiklarna 207 och 208.1).	Enligt artikel 207 strafflagen högst 10 års fängelse.
Spanien	Enligt artikel 3.1 a i rambeslutet: * Artikel 386 första stycket, punkt 1 i strafflagen: fängelse på	Idem	Idem	Artikel 386, första stycket, punkt 1 i strafflagen (se även tidigare kommentarer).

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	8-12 år och böter (på högst tio gånger det förfalskade beloppet) (medverkan är straffbart enligt artiklarna 55 och 56). Enligt artikel 3.1 b i rambeslutet: * Artikel 386 första stycket, punkt 1 i strafflagen: fängelse på 8-12 år och böter (på högst tio gånger det förfalskade beloppet) (medverkan är straffbart enligt artiklarna 55 och 56). * Artikel 386, tredje stycket (bedrägligt spridande av falska pengar som erhållits i god tro, för belopp på över 50 000 pesetas (300,51 euro): frihetsberövande nio till femton veckoslut och böter. * Artikel 629 strafflagen (bedrägligt spridande av falska pengar som erhållits i god tro, högst 50 000 pesetas (300,51 euro): frihetsberövande ett till fyra veckoslut eller böter. Enligt artikel 3.1 c i rambeslutet: * Artikel 386, första stycket, punkt 2: fängelse i 8-12 år och böter (på tio gånger det förfalskade beloppet) (medverkan är straffbart enligt artiklarna 55 och 56). Artikel 386, andra stycket: fängelse i 2-4 år eller i 4-8 år och böter (på högst tio gånger			

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	det förfalskade beloppet) (medverkan är straffbart enligt artikel 56). Enligt artikel 3.1 d i rambeslutet: * Artikel 400 i strafflagen: samma straffskalor som för framställningar av pengar i bedrägligt syfte: fängelse i 8-12 år och böter (på högst tio gånger det förfalskade beloppet) (medverkan är straffbart enligt artiklarna 55 och 56). Enligt artikel 3.2 i rambeslutet: * Artiklarna 27 och 61: deltagande och anstiftan bedöms som gärningsmannaskap och samma straffskala tillämpas (se ovan). -Artikel 63: medhjälp är straffbart.. * Artikel 63: straffskalan för medverkande följer straffskalan för gärningsmän: fängelse i 4-8 år och böter (på högst det förfalskade beloppet), om gärningsmannen dömts till fängelse i 8-12 år och böter på högst tio gånger det förfalskade beloppet. -Artikel 62: försök är straffbart. Straffskalan för försök följer straffskalan för gärningsmän: fängelse i 2-4 år eller i 4-8 år och böter (på halva respektive			

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	hela det förfalskade beloppet) när gärningsmannen dömts till fängelse i 8-12 år och böter på högst tio gånger det förfalskade beloppet.			
Frankrike	Allmänna förfalskningsbrott är straffbelagda enligt artiklarna 442-1 i strafflagen. Enligt artikel 3.1 a, 3.1 b och 3.1. c ger högst 30 års fängelse och böter med högst 3 miljoner franc (458.015,26 euro). Dessa gränser tillämpas även på 3.1. b och 3.1. c om gärningen begåtts av en kriminell organisation. - Artiklarna 3.1 b och 3.1 c: 10 års fängelse och böter på 1 miljon FFR (152 671,75 euro). - Artikel 3.1 d (utkast till artikel 442-5 strafflagen): fängelse i högst 2 år och böter på högst 30 000 euro. - Artikel 3.2: straffskalan för medverkande är densamma som för gärningsmannen (artikel 121-6 och artikel 121-7 strafflagen). Utlämning före rättegång tillåts bara om brottet är belagt med minst två års fängelse i Frankrike och utlämningsstaten om denna inte ingår i Schengenområdet (reservation till 1957 års konvention). Om utlämningsstaten ingår i	<i>(Lagstiftning håller på att utarbetas).</i>	Artikel 442-15.	Artikel 442 i strafflagen.

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	Schengenområdet tillåts utlämning om brottet är straffbelagt med minst två års fängelse i Frankrike och ett år i utlämningsstaten. För utlämning efter rättegång krävs att två månaders fängelsestraff avtjänas.			
Irland	- Avsnitt 33.2 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000: obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse. - Avsnitt 34.3 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott): - obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse (avsnitt 34), - obegränsade böter och/eller högst 5 års fängelse (avsnitt 34). - Avsnitt 35 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott): - obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse (avsnitt 35), - obegränsade böter och/eller högst 5 års fängelse (avsnitt 35). - Avsnitt 37 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott):obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse. - Avsnitt 36 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott): - obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse (avsnitt	Idem	Idem.	- Avsnitt 33.2 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000: obegränsade böter och/eller högst 10 års fängelse.

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	36.1), - obegränsade böter och/eller högst 5 års fängelse (avsnitt 36.2). - För försök till brott enligt avsnitt 33, 34, 35, 36 eller 37 gäller samma straffskalor (dvs högst 5 respektive 10 års fängelse för domen enligt åtal för huvudbrottet). - För medhjälp, anstiftan, råd och anskaffande i samband med dessa brott gäller samma straffskala som för huvudbrottet (avsnitt 7.1 i strafflagen 1997).			
Italien	- Artikel 453 i strafflagen: 3–12 års fängelse plus böter (1-6 miljoner ITL (516,45-3 098,74 euro). - Artikel 454 i strafflagen: 1-5 års fängelse plus böter (mellan 200 000 och 1 miljon ITL (103,29-516,45 euro). -art. - Artikel 455 strafflagen: straff enligt 453-454 strafflagen som kan nedsättas med från en tredjedel till hälften. - Artikel 456 strafflagen: straffet kan ökas enligt artiklarna 453 och 455 om pengar avses. - Artikel 461 strafflagen: 1-5 års fängelse plus böter (mellan 200 000 och 1 miljon ITL (103,29-516,45 euro).	Artikel 453 tillämpas.	Artikel 52-4 i Decreto legislativo nr 231 av den 8 juni 2001: straff enligt artiklarna 453, 454, 455, 456, 457 och 461 i strafflagen minskas med en tredjedel (om brottet och spridningen ägt rum för den 1 januari 2002 och avser euron).	Artikel 453 i strafflagen.
Luxemburg	- Mynt: 5-10 års fängelse:	Idem	Idem.	Artikel 162 och 173 i strafflagen

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	(artikel 162 i strafflagen)) - Sedlar: 10-15 års fängelse: (artikel 173 i strafflagen.) - Mynt: 1 månad till 3 års fängelse (artikel 169.1 i strafflagen) - Sedlar: 1-5 års fängelse (artikel 177.1 i strafflagen) - Mynt: 8 dagar till 2 år (artikel 169.2 i strafflagen) - Sedlar: 6 månader till 3 år (artikel 177.2 i strafflagen) - Mynt: straff enligt artiklarna 180, tredje och fjärde strecksatsen, 185 första strecksatsen, 186 tredje och fjärde strecksatsen samt 187-1, första strecksatsen i strafflagen sedlar: straff enligt artiklarna 180 femte och sjätte strecksatsen, 185 andra strecksatsen, 186 femte och sjätte strecksatsen samt 187-1 andra strecksatsen i strafflagen. - Försök, deltagande och anstiftan: artiklarna 51, 52 jämförda med artiklarna 169, 177, 184, 185, 187 och 187-1 strafflagen.			
Nederländerna	- Högst 9 års fängelse eller böter i den femte kategorin ²⁶ (artiklarna 208 och 209 i	Högst 9 års fängelse eller böter i den femte kategorin (artikel 208).	- Högst 9 års fängelse eller böter i den femte kategorin (artiklarna 208 och 209 i strafflagen).	Artikel 208 i strafflagen.

²⁶

NLG 100 000 (45 454,54 euro).

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	strafflagen). - Högst 4 års fängelse eller böter i den femte kategorin (artikel 214 i strafflagen). - Försök: domen i huvudmålet sätts ned med en tredjedel (artikel 45.2 i strafflagen). Medverkan och försök enligt artiklarna 45, 46 och 48 i strafflagen ger lägre straff.		- Högst 4 års fängelse eller böter i den femte kategorin (artikel 214 i strafflagen).	
Österrike	Artikel 232 i strafflagen: fängelse i 1-10 år. Artikel 232.2 i strafflagen: fängelse i 1–10 år. - Artikel 233.1 i strafflagen: fängelse i högst 3 år. - Artikel 233.2 strafflagen: om det berörda beloppet är högre än 0,5 miljoner schilling (36 336,42 euro): fängelse i (lägst) 6 månader och högst 5 år. - Artikel 239 strafflagen (ny): fängelse i högst 2 år.	- Artikel 232.3 jämförd med artikel 232.1 i strafflagen: fängelse i 1–10 år.	- Beroende på brottsbeskrivningen i artiklarna 232, 233 och 239 (artikel 241 i strafflagen): - fängelse i 1–10 år. - fängelse i högst 3 år (om det berörda beloppet är högre än 0,5 miljoner schilling (36 339,42 euro): fängelse i (lägst) 6 månader och högst 5 år), - fängelse i högst 2 år.	Artikel 232.1 i strafflagen.
Portugal	Artikel 262.1 i strafflagen: fängelse i 3-12 år. Artikel 262.2 i strafflagen: fängelse i 2-8 år. Artikel 263 i strafflagen: fängelse i högst 2 år eller 240 dagsböter (varje dagsböter motsvarar mellan 200 till 100 000 escudos (1-498,80 euro) enligt artikel 47). Artikel 264.1 i strafflagen: fängelse i 3-12 år (artikel 262.1).	Idem	Idem.	Ändring av mynt genom att minska deras valör (värdeminskning) och framställningar i bedrägligt syfte eller tillverkning utan lagligt tillstånd av mynt med samma eller högre värde än det lagliga är straffbart med högst 2 års fängelse eller böter. Se kommentarerna ovan om handlingar som inte omfattas av artiklarna 262 och 263 i

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	Artikel 265.1 a i strafflagen: fängelse i högst 5 år. Artikel 265.2 a strafflagen: fängelse i högst 1 år eller högst 240 dagsböter - se skalan ovan. Utlämning är inte tillåten (reservation mot artikel 2 i Europeiska utlämningskonventionen). Artikel 266.1 a, strafflagen: fängelse i högst 3 år eller böter (på mellan 10-360 dagsböter enligt artikel 47, se skalan ovan). Artikel 266.1 b och 266.1 c i strafflagen: fängelse i högst 6 månader eller 60 dagsböter - se skalan ovan. Artikel 271.1 strafflagen: fängelse i högst 1 år eller 120 dagsböter - se skalan ovan. Utlämning är inte tillåten (reservation mot artikel 2 i Europeiska utlämningskonventionen).			strafflagen.
Finland	Strafflagen: - Kapitel 37.1 punkt 1: penningförfalskning : fängelse i lägst 4 månader och högst 4 år. - Kapitel 37.2 punkt 1: vid grov penningförfalskning: fängelse i lägst 2 och högst 10 år. - Kapitel 37.3 punkt 1: ringa penningförfalskning: böter eller fängelse i högst 2 år.	Idem	Idem.	Kapitel 37.2 punkt 1 (grovt förfalskningsbrott).

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	- Kapitel 37.4 punkt 1: förberedelse till penningförfalskning: böter eller fängelse i högst 2 år. - Kapitel 37.5 punkt 1: användning av falska pengar: böter eller fängelse i högst 1 år. -- Kapitel 5.1 (delaktighet i brott) och 5.2 (anstiftan): straffen för den som varit delaktig i eller anstiftat till brott är detsamma som för gärningsmannen (vid förfalskningsbrott 4 månader till 4 år, grov förfalskning 2-10 års fängelse och för förberedelse till förfalskningsbrott högst 2 år. Kapitel 5.3 (medhjälp och anstiftan) samt kapitel 4.1 (försök): straffet för anstiftare eller för försök till brott skall minskas till högst 3/4 av maximistraftet och lägst det allmänna minimistraftet (14 dagar). I sådana fall sätts straffet för förfalskningsbrottet ner till mellan 14 dagar och 3 år, vid grovt förfalskningsbrott till mellan 14 dagar och 7 år samt för förberedelse till förfalskningsbrott till fängelse i mellan 14 dagar och 18			

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	månader. Utlämning är tillåten bara om fängelsestraff på över ett år utdömts.			
Sverige	Penningförfalskning: - Fängelse i högst 4 år. Om brottet är ringa: böter eller fängelse i högst sex månader. Om brottet är grovt: fängelse i lägst 2 och högst 8 år (3.1 a och 3.1 b). - Fängelse i högst 2 år. Om brottet är ringa, böter eller högst sex månader fängelse. Om brottet är grovt: fängelse i lägst sex månader och högst 4 år (3.1 c). - Straff under lägsta/minimum och högsta/maximum (3.1 d). - Straff för försök bestäms högst till vad som gäller för fullbordat brott och må ej sättas under fängelse, om längsta straff för det fullbordade brottet är fängelse i två år eller däröver (23 kap. 1 §). Skulle brottet, om det fullbordats, hava varit att anse som ringa, må dock ej dömas till ansvar enligt vad nu sagts (14 kap.12 §). - Medverkan och anstiftan: samma straff som för gärningsman (23 kap. 4 §). Utlämning är tillåten bara om fängelsestraff på över ett år	Idem	Fängelse i lägst 2 och högst 8 år.	14 kap.6 § brottsbalken – fängelse i högst åtta år för brott med försvårande omständigheter. Vid återfall i kan straff på högst tolv år utdömas.

Påföljder: artikel i rambeslutet	Artikel 3: allmänna förfalskningsbrott	Artikel 4: andra förfalskningsbrott	Artikel 5: straffrättsligt skydd före 2002 och icke utgivna mynt och sedlar avsedda att sättas i omlopp	Artikel 6.2: Maximalt straff inte under åtta års fängelse för brott som avses i artikel 3.1 a
	utdömts. För utlämning till andra medlemsstater krävs att fängelsestraff på över sex månader utdömts.			
Förenade kungariket	Avsnitt 6.2 och 6.3 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del I: - Fällande dom efter åtal: fängelse i högst 10 år (avsnitt 1, 2, 3, 4, 5.1 och 5.3). -Fällande dom efter åtal: fängelse i högst 2 år (avsnitt 5.2 eller 5.4) avsnitt 22.1 b ii och 22.2 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del II i lagen: - Fängelse i högst 10 år (avsnitt 14.1, 15.1, 16.1, 17.1).	Avsnitt 22.1 b punkt ii och 22.2 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del II: - Fängelse i högst 10 år (avsnitt 14.1).	(Före den 1 januari 2002) Avsnitt 6.2 och 6.3 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del I: - Fällande dom efter åtal: fängelse i högst 10 år (avsnitt 1, 2, 3, 4, 5.1 och 5.3). Avsnitt 22.1 b punkt ii och 22.2 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del II: - Fängelse i högst 10 år (avsnitt 14.1).	Avsnitt 6.2 och 6.3 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del I: Avsnitt 22.1 b punkt ii och 22.2 i Forgery and Counterfeiting Act från 1981 tillämpas på brott i del II

Tabell 4: Jurisdiktion (artikel 7)

Artikel i rambeslutet	Artikel 7.1 första strecksatsen allmän jurisdiktion	Artikel 7.2: särskild jurisdiktion för medlemsstaterna
Belgien	Artikel 3 i strafflagen.	Artiklarna 6.2 och 10 i straffprocesslagen.
Danmark	Artikel 6 i straffeloven (territoriell jurisdiktion), artikel 7 (jurisdiktion ratione personae), artikel 8 (strecksatserna 1-4 samt 6) i straffeloven.	Artikel 8.5 i straffeloven.
Tyskland	Artikel 3 i strafflagen.	Artikel 6 i strafflagen (nationalitet är irrelevant).
Grekland	Artiklarna 3-13 i straffprocesslagen (särskilt artikel 5).	Artiklarna 3-13 i straffprocesslagen (särskilt artikel 8).
Spanien	Artikel 23.1, 23.2, 23.3 e och 23.4 d i grundlagen om rättsväsendet (Ley Orgánica del Poder Judicial). (Se tidigare kommentarer om handlingar som inte är straffbara enligt spansk strafflag).	Artikel 23.1, 23.2 och 23.3 e i grundlagen om rättsväsendet (Ley Orgánica del Poder Judicial). (Se tidigare kommentarer om handlingar som inte är straffbara enligt spansk strafflag).
Frankrike	Artikel 113-2 i strafflagen och ny artikel 113-10 som utvidgar jurisdiktionen avseende brottet i artiklarna 442-1 442-2, 442-5, 442-15, 443-1 och 444-1.	Ny artikel 113-10 i strafflagen utvidgar jurisdiktionen till att omfatta brotten i artiklarna 442.2, 442.5 och 442.15.
Irland	Common law.	Avsnitt 38.1 ändrades den 21 juni 2001 genom ändring av strafflagen (stöld och förfalskningsbrott).
Italien	Artikel 6 i strafflagen.	Artikel 7.3 i strafflagen.
Luxemburg	Artiklarna 5 och 7b i straffprocesslagen.	Artikel 7 i straffprocesslagen.
Nederländerna	Artikel 3 i strafflagen.	Artiklarna 4.1.3 och 5 i strafflagen
Österrike	Artiklarna 62 och 65.1 i strafflagen.	Artikel 64.1 och 64.4 i strafflagen avseende penningförfalskning.
Portugal	Artikel 4 i strafflagen.	Artikel 5 i strafflagen.
Finland	Kapitel 1.1 i strafflagen.	Kapitel 1.7 punkt 1 i tillämpningslagen till avsnitt 7.
Sverige	2 kap. 1 § brottsbalken.	2 kap. 3 § 6 brottsbalken – ”allmän jurisdiktion”.
Förenade kungariket	Del I i Criminal Justice Act från 1993. Avsnitt 2 innehåller bestämmelser om övertagande av jurisdiktionen för bedrägeribrott när så kallade ”relevanta händelser” ägt rum inom jurisdiktionen. I Criminal Justice Act från 1993 (om utvidgning av brott i grupp A) 2000 lades vissa brott ur Forgery and Counterfeiting Act från 1981 till brotten i grupp A i del I i Criminal Justice Act från 1993.	Förenade kungariket har för närvarande inte antagit några bestämmelser om allmän jurisdiktion eftersom landet inte ingår i euroområdet.

Tabell 5: juridiska personers ansvar (artikel 8) och påföljder för juridiska personer (artikel 9)

Artikel i rambeslutet	Artikel 8.1 Juridiska personers ansvar	Artikel 8.2 Juridiska personers ansvar för bristande övervakning eller kontroll	Artikel 9.1 Påföljder för juridiska personer	Artikel 9.2 Påföljder för juridiska personer vid bristande övervakning eller kontroll
Belgien	Artikel 5 i strafflagen.	Artikel 5 i strafflagen.	Artikel 7a ff. i strafflagen: - böter på till exempel mellan 18 och 96 miljoner BEF (446.317,87–2.380.362 euro) för sedelförfalskning (artikel 41bis, avsnitt VI, del ett, kapitel II strafflagen) och särskilda tvångsåtgärder såsom upplösning, stängning eller utannonsering av domen.	Idem.
Danmark ²⁷	Artikel 306 i straffeloven.	Artikel 306 straffeloven jämförd med kapitel 5 (artiklarna 25-27).	Böter (nivån avgörs i rättspraxis; artikel 306 jämförd med kapitel 5 i straffeloven).	Böter (nivån avgörs i rättspraxis; artikel 306 jämförd med kapitel 5 i straffeloven).
Tyskland	Artikel 30 i "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten" genomföra artikel 8.1 fullständigt.	Artikel 130 jämförd med artikel 30 i "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten".	En administrativ straffavgift (ej bötesstraff) på högst 1 miljon DM (511 291,88 euro) (eller högre om det krävs för att neutralisera den ekonomiska vinsten av brottet): artikel 30 jämförd med artikel 17 "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten", i förening med andra åtgärder som till exempel skadeståndstalan eller handelsrättsliga påföljder, såsom (i allvarliga fall) till exempel upplösning av bolaget.	Böter på högst 1 miljon DM (511 291,88 euro) enligt artikel 130 i "Gesetz über Ordnungswidrigkeiten".
Grekland	Artikel 8.5 i finansministeriets lagförslag om bestämmelser för att sätta eurosedlar och mynt i	Artikel 8.5 i finansministeriets lagförslag om bestämmelser för att sätta eurosedlar och mynt i	På finansministerns beslut: a) en administrativ straffavgift (50% av brottsbeloppet eller	Idem.

²⁷

Danmark har antagit särskilda bestämmelser om ändring av den danska strafflagen avseende straffrättsligt ansvar för juridiska personer, vilka trädde i kraft den 1 maj 2001.

Artikel i rambeslutet	Artikel 8.1 Juridiska personers ansvar	Artikel 8.2 Juridiska personers ansvar för bristande övervakning eller kontroll	Artikel 9.1 Påföljder för juridiska personer	Artikel 9.2 Påföljder för juridiska personer vid bristande övervakning eller kontroll
	omlopp och övriga därmed sammanhängande bestämmelser. Ändrad artikel 211 i strafflagen skall juridiska personer kunna hållas ansvariga för förfalskningsbrott som begåtts för deras räkning av en person med hög ställning.	omlopp och övriga därmed sammanhängande bestämmelser. Enligt den ändrade artikel 211 i strafflagen skall juridiska personer kunna hållas straffrättsligt ansvariga för bristande övervakning eller kontroll av personer i chefsställning.	högst 1 miljon euro) och/eller b) tillfälligt eller permanent näringsförbud och/eller c) tillfällig eller permanent förlust av vissa samhällseliga rättigheter eller statsfinansiering.	
Spanien	(Skadeståndsansvar på villkor som anges i artikel 120.3 och 120.4 i strafflagen). <i>En ändring av artikel 386 bearbetas för att hålla juridiska personer ansvariga.</i>	(Skadeståndsansvar på villkor som anges i artikel 120.3 och 120.4 i strafflagen). <i>En ändring av artikel 386 bearbetas för att hålla juridiska personer ansvariga.</i>	(Administrativa bestämmelser på vissa områden, till exempel förbud att delta i offentlig upphandling (lag om offentlig upphandling, artikel 20). Detta betraktas inte som en administrativ påföljd). -	
Frankrike	Artikel 442-14 i jämförd med artikel 121-2 i Code Penal.	Artikel 442-14 i jämförd med artikel 121-2 i Code Penal.	Se artikel 442-14 i Code Penal: *böter (artikel 131-38), * påföljd enligt artikel 131-39, * beslag (artikel 442-13).	Se artikel 442-14 i Code Penal: *böter (artikel 131-38), * påföljd enligt artikel 131-39, * beslag (artikel 442-13).
Irland	Enligt allmänna rättsprinciper för tolkningen av irländsk lag anses ”person” omfatta både fysiska och juridiska personer. Se därutöver avsnitt 58 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000.	Avsnitt 58 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000.	Obegränsade böter: avsnitt 56.1 i strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000.	Obegränsade böter: avsnitt 56.1 + strafflagen (stöld och förfalskningsbrott) 2000.
Italien	Artikel 25-a i Decreto legislativo nr 231 av den 8 juni 2001. Artikel 52-5 i Decreto legislativo nr 213 av den 24 juni 1998 (icke utgivna euro).	Artiklarna 6 och 7 i Decreto legislativo nr 231/2001.	Artikel 6 i Decreto legislativo 350/2001 (ändrad genom lag nr 450/2001) om tillägg av en artikel 25a i Decreto legislativo 231/2001 jämförd med artikel 10 i Decreto legislativo 231/2001: kvoterade böter	Artikel 6 i Decreto legislativo 350/2001 (ändrad genom lag nr 450/2001) om tillägg av en artikel 25a i Decreto legislativo 231/2001 jämförd med artikel 10 i Decreto legislativo 231/2001: kvoterade böter

Artikel i rambeslutet	Artikel 8.1 Juridiska personers ansvar	Artikel 8.2 Juridiska personers ansvar för bristande övervakning eller kontroll	Artikel 9.1 Påföljder för juridiska personer	Artikel 9.2 Påföljder för juridiska personer vid bristande övervakning eller kontroll
			(varje kvot ligger på lägst 500 000 ITL (258,23 euro) och högst 3 miljoner ITL (1 549,37 euro)). - böter på 300-800 andelar för brott enligt artikel 453, - böter på 500 andelar för brott enligt artiklarna 454-461. - För brott enligt artikel 455a nedsätts böter enligt artikel 453 med mellan en tredjedel och hälften. - För brott enligt artikel 455b nedsätts böter enligt artikel 454 med mellan en tredjedel och hälften. I princip kan även särskilda åtgärder vidtas, såsom till exempel förlust av vissa samhällseliga rättigheter. Art. Art. 52-5 i Decreto legislativo nr 213 av den 24 juni 1998 (icke utgivna euro och brott som ägt rum före den 31 december 2001): böter enligt artikel 25a i Decreto legislativo nr 231 av den 8 juni 2001 sätts ned med en tredjedel (beviljas inte om spridning skett efter den 31 december 2001).	(varje kvot ligger på lägst 500 000 ITL (258,23 euro) och högst 3 miljoner ITL (1 549,37 euro)). (Idem).
Luxemburg	<i>Ett lagförslag håller på att utarbetas om att i strafflagen införa en allmän princip om (straffrättsligt) ansvar för juridiska personer.</i> För närvarande hålls direktörer	<i>Ett lagförslag håller på att utarbetas om att i strafflagen införa en allmän princip om (straffrättsligt) ansvar för juridiska personer.</i> För närvarande hålls direktörer	<i>Idem.</i> Enligt bolagslagen av den 20 augusti 1915, som tillämpas på företag som bildas enligt luxemburgisk lag eller dotterbolag till utländska bolag	<i>Idem.</i>

Artikel i rambeslutet	Artikel 8.1 Juridiska personers ansvar	Artikel 8.2 Juridiska personers ansvar för bristande övervakning eller kontroll	Artikel 9.1 Påföljder för juridiska personer	Artikel 9.2 Påföljder för juridiska personer vid bristande övervakning eller kontroll
	personligen ansvariga för brott som skett via ett företag.	personligen ansvariga för brott som skett via ett företag.	med säte i Luxemburg för regeringen kräva upplösning eller likvidering av hela bolaget eller dotterbolaget som bedriver verksamhet som strider mot strafflagen.	
Nederländerna	Artikel 51 i strafflagen.	Artikel 51 i strafflagen.	- Böter i femte - eller vid behov sjätte ²⁸ - kategorin enligt artikel 23.7 i strafflagen. - Andra påföljder än fängelse, såsom ”beslag av olagligt erhållna vinster” (artikel 36 e i strafflagen).	- Böter i femte - eller vid behov sjätte ²⁹ - kategorin enligt artikel 23.7 i strafflagen. - Andra påföljder än fängelse, såsom ”beslag av olagligt erhållna vinster” (artikel 36 e i strafflagen).
Österrike	Se uttalandet i EGT L 140, 14.6.2001, s 1. ³⁰ <i>En tillämpningsbestämmelse till artiklarna har utarbetats men ännu inte antagits.</i>	Se uttalandet i EGT L 140, 14.6.2001, s 1. <i>En tillämpningsbestämmelse till artiklarna har utarbetats men ännu inte antagits.</i>	Se uttalandet i EGT L 140, 14.6.2001, s 1. <i>En tillämpningsbestämmelse till artiklarna har utarbetats men ännu inte antagits.</i>	Se uttalandet i EGT L 140, 14.6.2001, s 1. <i>En tillämpningsbestämmelse till artiklarna har utarbetats men ännu inte antagits.</i>
Portugal	<i>Portugal håller på att utarbeta ny lagstiftning för att genomföra kraven.</i>	<i>Portugal håller på att utarbeta ny lagstiftning för att genomföra kraven.</i>	<i>Portugal håller på att utarbeta ny lagstiftning för att genomföra kraven.</i>	<i>Portugal håller på att utarbeta ny lagstiftning för att genomföra kraven.</i>
Finland	Kapitel 9.1, 9.2 och 9.14 i strafflagen.	Kapitel 9.1 och 9.2 i strafflagen.	- Företagsböter på 5 000 och högst 5 miljoner FIM (841,75- 841 750,84 euro) (Kapitel 9.5 i strafflagen). - Diverse administrativa	- Företagsböter på 5 000 och högst 5 miljoner FIM (841,75- 841 750,84 euro) (Kapitel 9.5 i strafflagen). - Diverse administrativa

²⁸ 1 miljon NLG (454 545,45 euro).

²⁹ 1 miljon NLG (454 545,45 euro).

³⁰ UTTALANDE AV REPUBLIKEN ÖSTERRIKE

Österrike hänvisar till sin möjlighet enligt artikel 18.2 i andra protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT C 221, 19.7.1997, s. 11) att inte vara bundet av artiklarna 3 och 4 i detta protokoll under fem år, och meddelar härmed att det under samma period kommer att fullgöra sina åtaganden enligt artiklarna 8 och 9 i rambeslutet.

Artikel i rambeslutet	Artikel 8.1 Juridiska personers ansvar	Artikel 8.2 Juridiska personers ansvar för bristande övervakning eller kontroll	Artikel 9.1 Påföljder för juridiska personer	Artikel 9.2 Påföljder för juridiska personer vid bristande övervakning eller kontroll
			åtgärder.	åtgärder.
Sverige	36 kap. 7 § brottsbalken.	36 kap. 7 § brottsbalken.	- Lägst 10 000 och högst 3 miljoner svenska kronor (1 066,09-319 829,42 euro); 36 kap. 8 § jämförd med 36 kap. 9 och 10 §§.	- Lägst 10 000 och högst 3 miljoner svenska kronor (1 066,09-319 829,42 euro); 36 kap. 8 § jämförd med 36 kap. 9 och 10 §§.
Förenade kungariket	Avsnitt 5 i Interpretation Act 1978 ("person" kan tolkas som fysisk person eller juridisk person).	Skadestånd för vårdslöshet (common law).	Obegränsade företagsböter (Interpretation Act 1978).	Skadeståndsansvar med högst det belopp som gått förlorat.